

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției »Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Moștenitorul de tron, Arhiducele Francisc Ferdinand.

Nr. 7833/1914 Plen.

Circulară.

Preaonoraților Protopresbiteri și Onorată Preoșime din arhidieceza noastră Transilvană!

Cu mare compătimire și durere venim a Vă aduce la cunoștință un eveniment foarte trist și dureros, care a adus nespuse de mare jale asupra augustei case domnitoare, asupra Maiestății Sale Preainălțatului Impărat și Rege al nostru Francisc Iosif I. asupra țării și a popoarelor ei credincioase, și care a sguudit și în inimile noastre speranța unui viitor mai fericit.

După o telegramă oficială, primită astăzi, Alteța Sa Arhiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul tronului nostru, sprijinul cel mai puternic al Maiestății Sale, dimpreună cu soția sa, Principesa Sofia de Hohenberg, la cari cu încredere, mândrie și cu speranță priveau toate popoarele monarhiei, nu mai sunt între cei vii.

În săptămâna trecută, călătorind în părțile Bosniei, să participe la manevrele mari de acolo, Duminecă în 15/28 a luni curente, după ieșirea din biserica catedrală din Seraievo, au căzut jertfa unui atentat păcătos, josnic și crudel, cauzat de o mână sacrilegă, curmându-le astfel zilele vieții lor.

Aducându-vă la cunoștință această știre prea tristă și dureroasă, și prin voi și la cunoștința tuturor fiilor noștri sufletești, gândul nostru în prima linie se îndreaptă către Maiestatea Sa, Impăratul și Regele nostru, carele abia scăpat din o boală grea și periculoasă, a trebuit să fie prea dureros surprins de acea înfiorătoare știre.

Dorind din suflet a contribui și noi după putință la alinarea acelei grave dureri, adânc mișcați de simțăminte noastre de loialitate și de fidelitate, ne asociem și noi toți la acea mare durere, rugând pe bunul Dumnezeu să o ușureze și să o aline, iar pe cei adormiți în Domnul să-i învrednicească de vecinica fericire.

Pentru a ne putea manifesta însă și prin fapte durerea, compătimirea și rugăciunile noastre către Dumnezeu, Vă invităm, iubitorilor, ca atunci, când veți primi știre despre ziua înmormântării, chiar și din organele de publicitate, în acea zi, în orele de dimineață să dispuneți a se trage clopotele la toate bisericile noastre, timp

de o jumătate de oră; iar în Dumineca, care va urma după înmormântare, în fiecare biserică, după sfânta liturgie, să se facă parastas, explicându-se poporului, că parastasul se face pentru odihna sufletului răposatului arhiduce Francisc Ferdinand și a soției sale principesa Sofia.

După cari împărțându-Vă binecuvântare arhierească, am rămas al vostru al tuturor

Sibiu, 16/29 Iunie 1914.

de binevoitor

Ioan Meșianu,
arhiepiscop.

Telegramă de condolență.

Imediat după primirea sguđuitoare știri despre moartea neașteptată a Arhiducelui Francisc Ferdinand și a soției sale, Principesa Sofia de Hohenberg, Excelența Sa, Inaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit al nostru, Ioan Meșianu, a trimis la Viena, cabinetului de cancelarie al Maiestății Sale, Impăratului și Regelui apostolic Francisc Iosif I. telegramă de condolență, de cuprinsul următor: Cancelariei de cabinet a Maiestății Sale, Viena. Asupra sdrobitoarei nefericiri căzute asupra Maiestății Sale, Monarhului, a preainaltei sale familii, și a întregii monarhii, prin infamul atentat, care a stâns viața Alteței Sale, a Moștenitorului de tron și a soției sale, exprim adâncă durere a episcopatului și a credincioșilor din mitropolia gr.-ort. română din Ungaria și Transilvania. Ioan Meșianu, Arhiepiscop și Mitropolit.

La această telegramă a sosit eri, Marți, următorul răspuns dela cancelaria de cabinet a Maiestății Sale: Excelenței Sale, Ioan Meșianu, consilier intim, Arhiepiscop-Mitropolit, Sibiu. Maiestatea Sa, Imperială și apostolică Regală, a binevoit a primi preagrațios și cu mulțămintă exprimarea condolenței din partea Excelenței Voastre, în numele episcopatului și în al credincioșilor mitropoliei gr.-ort. române din Ungaria și Transilvania. Din ordin preainalt: Daruóary.

Personalitatea Arhiducelui.

Astăzi, când nu-l mai avem, când glonțul ucigaș al unui minor descenderat i-a stâns viața, nimicindu-ne totodată și nouă, popoarelor loiale și credincioase ale Monarhului, toate spe-

ranțele legate de viitorul apropiat, ne apare în întreaga sa mărire mult regretatul defunct: Arhiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul de tron al monarhiei austro-ungare. Li vedem mult mai bine însușirile rari și frumoase, cari îi predestinau să fie, când va urca tronul, un domnitor de model, vrednic de a fi pus alături cu Matia cel drept, Regele Ungariei, și cu Iosif al II-lea, Impăratul celor săraci și obidiți.

Mai ales cu acest din urmă sămăna foarte mult în vederi și în păreri, fiind și el de convingerea, că e datorința guvernelor și a domnitorilor să se îngrijească din tot adinsul de soarta poporului sărac. Și cei din împrejurimea sa, cari îi cunoșteau bine modul de gândire și de judecată, sunt de firma credință, că ajungând vremea să urce tronul, Arhiducele Francisc Ferdinand ar fi deschis teren larg pe seama validității păturilor de jos ale poporului, pe seama participării lor la conducerea de stat. Sub el ar fi încetat cu desăvârșire domnia de clase și de rase, atât de contrară intereselor adevărate ale monarhiei, căci idealul său era: o monarhie tare și temută, clădită pe temelii puternice ale mulțumirii popoarelor din monarhie, tari și ele în cultură și bunăstare.

Iar pentruca să fie adusă monarhia la aceasta stare de înflorire, la rolul de conducere între statele mari, aflase Moștenitorul de tron Francisc Ferdinand, că rolurile au să fie la noi schimbate: nu dinastia să se acomodeze statului, ci statul, prin cei din fruntea statului, să se supună voinței dinastiei. Se cerea însă, ca dinastia să aibă o voință bine determinată. Și aceasta era cea mai pregnantă parte destinctivă a firei decedatului Arhiduce Francisc Ferdinand. Avea o energie rară, o voință de fier, care nu cunoștea piedeci. În toate acțiunile sale s'a manifestat această voință de fier cu cel mai bun rezultat. Dacă ar ști păreții se vorbească, ar putea povesti despre multe scene interesante, cari s'au desfășurat în cabinetul de lucru al Maiestății Sale. Pășirii sale energice este a se mulțumi, că nu s'au întâmplat multe lucruri în monarhia noastră, cari de altcum se întâmplau, spre paguba intereselor monarhiei.

Mai avea apoi decedatul moștenitor de tron încă o însușire rară,

care nu este dată decât numai unor oameni aleși ai Domnului: avea darul de a cunoaște bine oamenii și de a ști alege persoanele puse în posturile însemnate și de încredere. Nici odată moștenitorul de tron nu s'a înșelat în alegerea făcută, ci totdeauna cei aleși de el s'au arătat vrednici de încrederea pusă în ei. Cei ce-i formau împrejurimea mai spun apoi, că era de o istețime extraordinară, așa, că asupra celor mai grele probleme militare era la moment gata cu judecata, croită și argumentată astfel, încât nu mai putea fi resturnată.

Om religios și moral, în adevăratul înțeles al cuvântului, cu suflet mare și curat; dușman declarat al oricărei asuprii și prigoniri; lipsit de orice umbră de prefăcătorie; om cu cărări drepte și cinstite, — așa era moștenitorul nostru de tron, Arhiducele Francisc Ferdinand, răpus de arma ucigașă a unui descreeat, și așezat acum în sicriul, în care alături cu el sunt așezate toate nădejțile frumoase ale milioanele de cetățeni din această nefericită monarhie, legate de apropiata sa urcare pe tron. Păduri de steaguri negre vor forma dovada despre jalea adâncă a populației monarhiei, în Viena, Budapesta și toate orașele mari și mici din toate țările de sub sceptrul habsburgic, dar mai negre decât steagurile acestea vor fi sufletele milioanele, cari priveau la decedatul, ca la mântuitorul lor. Căci înțelept era el ca Solomon împăratul, drept ca Matia și iubitor de poporul asuprit ca Iosif al II-lea. Cu energia, cu voința de fier pe care o avea și care era isvorată din cea mai curată iubire de dreptate, chemat era el să dea viață nouă acestei mari împărății, punându-o pe alte temelii, bune și trainice. Dar moartea ni l'a răpit și cine știe când va veni altul, care să-l înlocuească? Doamne, cu ce am păcătuit Ție, de ne-ai trimis o pedeapsă atât de aspră?

Date biografice.

Arhiducele Francisc Ferdinand, trecut acum la cele eterne, pe o cale atât de tristă și de dureroasă, a văzut lumina zilei în 18 Decemvrie 1863. În iarna trecută a implinit deci anul 50-lea al etății, cu care ocaziune Arhiducele a fost obiectul unor frumoase ovațiuni și manifestări de dra-

goste, puse la cale în cealaltă parte a monarhiei. A fost fiul Arhiducelui Carol Ludovic, al treilea frate al Maiestății Sale, Monarhului nostru, și al soției acestuia, Arhiducesa Maria Anunciata. După datele adunate cu multă sirguintă de genealogul Otto Forst, în vinele acum decedatului Arhiduce curgea sângele a 112 de moși și strămoși, de limbi deosebite, între cari și unul de naționalitate română. De aci, poate, simpatiile sale față de poporul românesc.

Arhiducele Francisc Ferdinand s'a născut în Graz, unde se afla atunci tatăl său, ca particular, după ce înainte cu doi ani se retrăsese din viața publică și politică cu totul. Mai înainte fusese locuitor în Tirol, cu reședința în Innsbruck, făcând bune și mari servicii, țării și Domnitorului; dar în anul 1861 s'a retras din viața politică în cea particulară, mutându-se la Graz, după căsătoria a doua, pe care a legat-o în Veneția, cu Principesa Maria Anunciata, fata regelui Ferdinand II. din Sicilia.

În Graz s'a născut și al doilea fiu al Arhiducelui Carol Ludovic, cu numele Otto, în 21 Aprilie 1865, pe când al treilea, Ferdinand Carol, s'a născut în Viena, unde se mutase Arhiducele încă în cursul anului 1865, luându-și locuința în frumoasa casă cunoscută tuturor vienezilor sub numirea: «Palatul Carol Ludovic».

În 1870 i s'a născut apoi fetița Margareta Sofia; iar în anul următor i-a murit și a doua soție, rămânând de nou văduv. În 23 Iulie 1873 s'a căsătorit a treiaoră, cu Principesa Maria Terezia de Braganza, Infanta Portugaliei, care a născut două fete, pe Maria Anunciata și pe Elisabeta.

Aceasta a fost familia, în care a crescut moștenitorul de tron, Arhiducele Francisc Ferdinand, parte în Viena, parte în Wartholz, lângă Reichenau, unde își ridicase Arhiducele Carol Ludovic o frumoasă vilă de vară, la poalele Alpilor.

Din anii copilăriei sale puțin se știe despre decedatul Arhiduce Francisc Ferdinand, decât numai atât, că de mic era foarte serios și rezervat la vorbă, arătând o mare atragere spre științele naturale.

După obiceiul introdus în casa noastră domnitoare, Arhiducele Francisc Ferdinand a fost crescut ca militar, și în 23 Aprilie 1878 a fost numit sublocotenent la regimentul de infanterie Nr. 32, care purta numele de «Este», nume pe care-l adoptase și Arhiducele Francisc Ferdinand, încă la 1875, ca urmaș al ducelui de Modena Francisc V. În anul 1883, Arhiducele Francisc Ferdinand, trece,

acum ca locotenent, dela infanterie la cavalerie, la regimentul 4 de dragoni, unde l-a ajuns și avansamentul la rangul de căpitan. Regimentul poartă astăzi numele Arhiducelui Francisc Ferdinand. În 1888 a fost numit maior, la regimentul de infanterie Nr. 102, unde l-a ajuns tragicul sfârșit al Arhiducelui Rudolf și sarcina grea, de a ținea acum el locul moștenitorului de tron, ca cel mai mare fiu al tatălui său, care deși nu murise, se știa, că nu va aspira la tron. În anul 1889 a fost numit vicecolonel la acelaș regiment, în anul 1890 apoi colonel și comandant de regiment la regimentul 9 de husari, dislocat în Șopron, Ungaria, unde Arhiducele Francisc Ferdinand a rămas doi ani, în scopul de a-și însuși bine limba maghiară. În anul 1892 a fost numit general de brigadă, și la finea aceluiași an a întreprins o călătorie lungă în jurul lumii, parte pentru câștigarea de noue cunoștințe, parte pentru restabilirea sănătății, care nu era din cele mai bune. Despre călătoria sa Arhiducele Francisc Ferdinand a purtat un ziar foarte interesant, în urma clarității cu care vedea și aprecia toate lucrurile cari i se arătau ca lucruri noue. Interesanta carte a fost scoasă în tipar în anul 1895, în două volume, purtând titlul «*Tagebuch meiner Reise um die Erde*». (Ziarul călătoriei mele în jurul lumii).

În anul 1894 a primit comanda brigadei a 38-a de infanterie, iar în anul următor s'a îmbolnăvit și a luat un concediu mai lung, petrecându-l în Meran și în Elveția, apoi în Egipt, unde s'a recules pe deplin. În Egipt a primit visita părinților sei, cari veniseră să vadă cum îi merge și cari au făcut apoi călătoria și la locurile sfinte din Palestina, unde Arhiducele Carol Ludovic și-a contractat o boală, de care, pe lângă cea mai bună îngrijire, nu o mai putut scăpa, ci în 19 Maiu 1896 a decedat, fără ca fiul, sau mult iubit Francisc Ferdinand se fi putut fi de față la închiderea ochilor pentru totdeauna, fiindcă sosise din Territet, Elveția, unde se afla mai pe urmă, cu trei ore după intrarea catastrofei, la patul iubitului sau părinte.

În anul 1897, restaurat acum pe deplin, a început se substitue pe Maiestatea Sa, Monarhul, la acte mai însemnate, luând atunci parte la serbările jubilarie aranjate în onoarea Reginei Victoria din Anglia, ca reprezentant al monarhului nostru. În 29 Martie 1898 un autograf preainalt pune apoi persoana sa cu totul la dispoziția Monarhului, prin ce s'a făcut primul pas de a fi introdus Arhiducele în secretele guvernării de stat.

General de divizie ajunsese la anul 1896, și în anul 1898 a comandat o divizie cu ocaziunea manevrelor mari, cari au avut loc în jurul Lipovei, iar în anul următor a participat ca comandant de corp la manevrele mari de lângă Reichstadt, după ce în primăvară fusese numit general de cavalerie. În anul 1899 a fost încredințat cu misiuni politice și trimis la Budapesta și Berlin, iar în anul 1900 s'a întâmplat marele eveniment: căsătoria Arhiducelui Francisc Ferdinand, nu cu una asemenea lui, cum cer legile casei-domnitoare, ci cu una inferioară în rang, cu contesa Sofia Chotec, un frumos vlăstar al unei familii vechi boereste din Boemia, cu merite pentru tron și patrie.

Arhiducele Ferdinand pusese chestia astfel: «Mai bucuros renunț la tronul monarhiei austro-ungare, decât se renunț la inima și mâna alesei inimei mele!» Și Monarhul a fost destul de cuminte a înțelege situația și și-a dat învoirea la căsătorie, după ce întâi s'a făcut renunțarea la dreptul de moștenire asupra tronului, cu privire la eventualii copii născuți din această căsătorie, care apoi s'a serbat în 1 Iulie 1900, în palatul din Reichstadt, unde înainte cu 24 de ani se întâlnise (în 8 Iulie 1876) Monarhul nostru cu Țarul Alesandru II al Rusiei.

Erau și de aceea, cari credeau, că dragostea Arhiducelui Francisc Ferdinand față de aleasa sa va fi numai trecătoare și se va termina cu divorț și cu o nouă căsătorie a Arhiducelui, cu una, care se poate pune pe fruntea ei coroana de Impărăteasă a Austriei și de Regină a Ungariei. Dar s'au înșelat în combinațiunile lor, căci Arhiducele a dus cu soția sa o viață familiară ideală și foarte fericită. Și cum se vede din cele acum întâmplate, nici moartea nu a putut să-i despartă, ci împreună i-a înghițit, pe amândoi deodată.

Dela căsătoria sa încoace, cercul de activitate al moștenitorului nostru de tron, acum decedat, a devenit tot mai larg. Maiestatea Sa a început să-și dea tot mai multe însărcinări gingașe, pe cari Arhiducele le-a împlinit spre cea mai mare mulțumire a bătrânului său unchiu. În anul 1905 Maiestatea Sa a săvârșit un frumos act de gingășie, ridicând pe soția Moștenitorului de tron la rangul de Principesă, cu titlul de «*Alteță*». Arhiducele Francisc Ferdinand își petrecea timpul liber în cercul familiar, compus acum și din o fetiță, Sofia, născută în 21 Iulie 1901, și din doi băieți, Max, născut în 29 Septembrie 1902 și Ernst, născut în 27 Maiu 1904, și anume, când în palatul frumos, numit Belve-

dere, din Viena, când în cel din Kopnist, al cărui parc mare și frumos cu drept cuvânt îl aseamănă cei ce l-au văzut cu grădina raiului.

În anul 1902 moare sora Arhiducelui, Margareta, măritată după principele Albrecht de Württemberg, iar la 1 Noembrie 1906 moare fratele său, al doilea, Arhiducele Otto, în urma căruia a rămas, ca primul născut, Arhiducele Carol Francisc Iosif, (născut în 17 August 1887) până acum presumpțiv, iar de aci încolo adevăratul nostru moștenitor de tron.

Decedatul Arhiduce Francisc Ferdinand a făcut mai multe vizite pe la curțile europene, la Petersburg, București, Berlin (în mai multe rânduri) și a reprezentat pe Maiestatea Sa, Monarhul, și în monarhie, la diferite sărbări, la deschideri de expozițiuni, primind protectoratul asupra mai multor reuniuni și instituțiuni, umanitare și culturale. După moartea Arhiducelui Rainer a fost numit apoi curator al academiei imperiale de științe din Viena, după ce avea deja de mai înainte protectoratul asupra academiilor de știință din Praga și Cracovia.

Mai ales în chestii militare i-a dat Maiestatea Sa mână cu totul liberă, și în anii din urmă a dezvoltat o activitate extraordinară pe acest teren, reorganizând aproape de tot armata monarhiei și punându-o în poziția de a sta gata în oricare moment, pentru toate eventualitățile. În deosebi marina dorea să o vadă dezvoltată și întărită, ca să poată sta alături cu marina celorlalte puteri mari, lucru care i-a și succedat, pentru că astăzi monarhia noastră e și pe apă atât de tare, ca și pe uscat. În vederea frumoaselor succese pe cari le-a avut cu organizarea armatei, Maiestatea Sa l-a numit în August 1913 *inspector general al întregii armate*, titlu pe care l-a purtat până la tragica sa moarte, întâmplată Duminecă, 28 Iunie n., ziua de doliu adânc pentru întreaga monarhie, pentru casa domnitoare și pentru toate popoarele monarhiei. Dumnezeu bunul și înduratul să le trimită tuturor mângăierea necesară și tăria de a putea trece cu resignare și peste aceasta grea lovitură, descărcată asupra lor!

Ultime informațiuni.

Cercetările minuțioase, începute cu aparat mare în Seraievo imediat după săvârșirea crimei îngrozitoare, au dus la constatarea, că cei doi criminali arestați au fost numai unelte în mâinile altora, ale căror planuri de mult croite le-au pus în executare.

FOIȘOARĂ.

Din vremile păgâne.

— Povestire religioasă, de Fr. Schmiedt, prelucrată de A. Nan. —
(Urmare).

— „Și pentru ce?”
— „Pentru că sunteți creștini. Bărbatul tău chiar în ceasul acesta s'a prăbușit sub barda călăului.”
— „Bărbatul meu? Tatăl acestor copilași?...”

— „Da! Iustinian.”
— „Vai!” exclamă atunci femeia și-și duse iute mâna spre inimă, căci i-o sfășia fără milă durerea. Și stă nemișcată, ca și cum toate membrele i-ar fi întepenite. Privea mută cu ochii rățâciți.

În sfârșit s'bierătu copilașilor o treze din visul dureros. Apoi, se pornește lupta între durerea și credința inimii și venindu-și în fire începu a murmura lin de tot cu lacrimi limpezi în ochii învâpăiați.

— „Mi-a murit bărbatul... A murit căci l-a măturisit pe el... pe Isus... A murit pentru credință... Copilașii mei! Ingenunchiați să ne rugăm! Suntem datorii a înălța mulțumită preabunului Dzeu, că a învrednicit pe tatăl vostru de cununa neprețuită a martirului. El e deja în cer, de acolo privește spre noi... de acolo...”

Streinul a rămas învins de sentimentele acestor Ingerași, privea mut la ei, cu resula-

rea oprită și-și uită cu totul scopul venirii. Fericirea acestei mame văduvite prin spadă îl cuceri, îl însufleți și par'că nu mai vedea în fața sa o femeie cucernică, ci un inger blând, coborât aici din plaiurile cerești, pe-o gingașă rază de soare, care a venit să învețe pe acești copilași adunați în jurul său o taină mare... o taină sfântă.

Ar fi dorit să fie și el copil mărunț, cu ochi senini, cu fața rumenă, și sufletul curat, ca erinul primăverii... Să fie și el în ceata acestor copilași, s'asculte și el cuvintele de aur, ce se desprind cu atâta gingășie pe pe buzele ingerului, să le prindă și el, să le ascundă ca și ceialalți în taina inimii sale nevinovate, să le simtă și el farmecul... căldura... Dar el e mai bătrân. Prind cuvintele ingerului și în sufletul său, dar lipsește din el ceva, lipsește nevinovăția de copil...

Privește cu atâta dragoste la cucernica mamă și se întreabă:

— „Un astfel de suflet ce teamă ar avea de moarte? De ce să fugă această mamă nevinovată cu copilașii săi?... N'are 'nțeleși!... De altcum era și târziu, căci trupa trimisă pentru a-i prinde și a-i duce în fer, era deja aproape în curte. Se puteau desluși cu ușurință pașii lor greoi și cuvintele de ocară.”

Câteva minute și ei sunt legați. Sabellia mulțumește streinului pentru marimă și-i sloboade în grădină, de unde foarte ușor putea scăpa prin o porțiță lătrănică, apoi se adresează către copilași:

— „Rugați-vă, puii mamei, ca Dzeu să vă întărească inimile tinere pentru suferințele ce aveți să îndurați. Isus ne așteaptă deja și noi trebuie să plecăm. Vom fi în curând la el și tatăl vostru ne așteaptă, ne așteaptă cu drag, ne așteaptă cu neastămpăr... Impăratul care a omorât pe tatăl vostru, vrea să ne omoare și pe noi, căci suntem creștini ca și el. Nu vă temeți puii mamei! Nu vă temeți!”

Nu le putu spune mai multe, căci se crepă ușa și intrând în odaie un ostaș înalt îi zise:

— „Venerabilă matroană! Te salut în numele zeilor! Am poruncă dela împăratul să te prind pe tine, să-ți prind copilașii și să te duc la el!”

— „Porunca împăratului e sfântă pentru mine. Iți urmez, răspunse Sabellia, dar te rog permite-mi să fac pregătirile necesare.”

— „Fă în grabă ce ai de făcut, că împăratul e grozav de nervos și așteaptă cu nerăbdare!”

Sabellia se îndreptă în primul rând spre odraslele sale scumpe, spre copilașii săi blânzi și frumoși, își ia adio dela ei, îi sărută cu patimă rând pe rând, îi încredințează grației de sus, îi sfătuiește să nu plângă, ci să mulțumească cu căldură. Dlu, că s'a îndurat a-i învrednici să sufere pentru Fiul său, pentru Mântuitorul Isus.

— „Fiți cu răbdare! Pană nu veți părăsi pe Dzeu, nici el nu vă va părăsi pe voi. Fiți prietini lui Isus, căci și el vă va fi vouă pretin! E ușor a iubi credința,

când aceea nu cere jertfe! E ușor a se vi lui Dzeu, când soartea ne surade!.. Cine-l iubește pe Dzeu din suflet, acela-l iubește totdeauna. Suferințele și durerea sunt probele iubirii adevărate. Nu vă tânguiți de suferințele și durerea voastră, căci prin acelea Isus a pus și pe umerii voștri slăbuți o parte din crucea sa, ca să-i ușurați prin ele povara. Acesta fie cel din urmă bine, pe care în numele lui Dzeu vi-l împarte inima mea de mamă!”

Și zicând acestea îi mai îmbrățișază odată, rând pe rând, îi sărută cu patimă, îl ridică pe cel mai mic pe brațe, îl prinde pe unul de mână, cei doi mai mărișori și fetițele stau în șir înaintea sa. O pace cerească li se resfăță pe buze și atâta's de fericiti. Gândurile lor sboară pe alte tărâ-muri mai frumoase, la tatăl lor, la Isus care-i așteaptă cu cununa cea de aur, la cetele de Ingeri, la splendoarea cea multă, multă despre care le povestea Sabellia.

— „Să plecăm deci, dragii mamei, să plecăm în numele lui Isus!”

Grupa Ingerașilor din V.lla Agrestis, pornește însoțită de ostași. Săracii și orfanii din castel se sbat și tipă îngrozitor. Voese să-i urmeze. Ostași respiră cu sălbătăcie ceata celor năpustiți de soarte.

Sunt în for. Muțimea urlă ca o mare infuriată, dar mititeii n'aud nimic, căci gândul lor plutește în alte sfere, la tatăl lor din cer, care se roagă pentru ei, care-i așteaptă cu drag, care-i așteaptă cu neastămpăr... (Va urma).

Firele duc la Belgrad. Tipograful Cabrinovici a mărturisit, că bomba a adus-o din Belgradul Sârbiei, unde a primit-o cu însărcinarea să atenteze cu ea la viața Moștenitorului de tron. La celalalt criminal, studentul Princip, făcându-se perchiștie domiciliară, s'a aflat o sumă mai mare de bani, — probabil remunerația plătită înainte pentru mârșavul atentat. A fost deci o adevărată conjurație, un complot, în care sunt implicați mulți Sârbi din Seraievo. Au și fost arestați toți cei suspecți și bănuți de complicitate, chiar și femei și fete. Pe la toate ziarele s'au făcut apoi perchiștii, și în redacția ziarului «Narod» s'au găsit scrisori foarte compromițătoare. Redactorul Radulovici a fost arestat și predat judecătoriei marțiale, pentru că asupra orașului Seraievo și a districtului întreg s'a decretat starea de asediu. Orice crimă vine pedepsită cu moartea, pe cale statarială. Sentința, fără drept de apel, o croește judecătoria militară. E vorba, că au fost arestați și doi fruntași cu rol însemnat în viața politică a Bosniei. Croații și Muzulmanii au demonstrat în contra Sârbilor, spărgându-le ferestrele. Ba s'a dat și foc la unele case sârbești.

Corpurile neînsuflețite ale mult deplânșilor defuncți au fost îmbalsamate și apoi așezate pe câte un catafalc, în sicrie separate, în sala mare a conacului, îmbrăcată întregă în negru și frumos decorată. Luni înainte de amiază a venit apoi Arhiepiscopul romano-catolic Stadler de a sfîntit, cu o asistență foarte numeroasă, rămășițele pământești ale decedaților, după care act sicriile au fost închise și sigilate. La orele șase sara au fost duse la gară, cu mare paradă militară, condusă de comandantul de corp Appel, și așezate în vagon, pentru a fi transportate la Viena. S'au dat 24 salve de tunuri, infanteria a dat pușcătura de onoare, și la orele 7 trenul a plecat spre Metcovic, de unde apoi sicriile vor fi duse pe mare, cu vasul de războiu «Viribus unitis» la Triest și de aci la Viena, unde vor sosi mâine, Joi sara. Sicriile vor fi așezate imediat pe catafalc în capela curții din Viena, care Vineri va fi deschisă pe seama publicului, iar seara, la orele zece, vor fi transportate la Artstätten, unde se va face înmormântarea, *Sâmbătă în 4 Iulie n.* Sicriile vor fi așezate în cripta familiară din Artstätten, pe care însuși Arhiducele Francisc Ferdinand a făcut-o pe seama familiei sale. La înmormântare va participa numai Monarhul, dacă se va simți destul de tare, apoi membrii casei domnitoare și Impăratul Wilhelm al Germaniei. Participarea celorlalți domnitori a fost cu mulțămintă refuzată.

Maiestatea Sa, Monarhul a plecat Luni dimineața din Ischl și la orele 11 a fost în Viena. L-a așteptat la gară numai Moștenitorul de tron, Carol Francisc Iosif, cu care M. Sa a schimbat câteva cuvinte, probabil despre groaznica nenorocire, apoi au plecat împreună la Schönbrunn, în trăsura închisă. Nenorociților copilași rămași orfani de tată și de mamă li s'a adus la cunoștință trista veste despre moartea părinților lor Duminecă d. a. la orele două. Au început toți trei să plângă cu hohot, iar mătușa lor, contesa Henrieta Chotec, a leșinat. S'au luat măsuri, ca copilașii să fie aduși la Viena (se aflau în Konopist) pentru a putea vedea și ei sicriile părinților lor. Despre ședințele de doliu ale dietei și casei de sus, cum și despre frumoasa parentare a mult regretaților defuncți în corpurile legiuitoare române, vom da raport în numărul viitor.

NOUTĂȚI.

Comemorarea lui Simeon Bărnăuțiu. Dela comitetul încredințat cu organizarea sărbării comemorative în amintirea nemuritorului *Simeon Bărnăuțiu*, primim în cunoștință, ca pregătirile sunt făcute toate și sărbarea va ține în 13/26 Iulie în comuna Bocșa (O'áhbaksa) comitatul Sălajului, după programul următor: La orele 8 dimineața serviciu divin solemn cu parastas. La orele 10 i jumătate conferența în amintirea lui Simeon Bărnăuțiu. După conferență masă comună. Cei ce doresc să participe la această sărbare, sunt rugați să se anunțe din vreme la domnul *Dr. George Pop*, avocat în Zelău (Zeloh) pentru a se putea îngrij de înverțirare în vreunul din orașele din apropiere: Șimleu, Zelău, ori Tășnad.

Din Cernăuți ni se scrie, că pentru anul școlar 1914/1915 decan al facultății filosofice dela universitatea de acolo a fost ales și confirmat domnul *Dr. Sextil Pușcariu*, profesor de limba și literatura română.

Rescumpărare. Dl Dr. E. Roșca, dir. semin., pentru răscumpărarea felițarilor de zua onomastică a dăruit 20 cor. în scopul ajutorării elevilor săraci dela școala de aplicație a seminarului archiducesan Andreian.

Adunarea generală a medicilor. Cum am anunțat, medicii și fizicianii din Ungaria își vor ține a 37-a adunare generală în orașul nostru, și anume din 29 August până în 2 Septembrie. Deschiderea festivă a adunării are să se facă Duminecă în 30 August. Programul este următoarea: în 31 August vizitarea muzeelor și a colecțiilor din oraș; ședințe în secțiuni; excursiune la Cisnădie și la Cisnădioara; seara reprezentație de operă în teatru. În 1 Sept. se vor cerceta instituțiile sanitare, spitalele și așezămintele de cură; conferențe în secțiuni; excursiune la Turnu-roșu; sebare în Dumbravă. În 2 Sept. vizitarea expoziției de științe naturale; conferențe de secțiuni; după amiază la 4 ore ședința festivă de încheiere în Casa societății, cu rapoarte și conferențe.

Cursurile de lucru manual, cari se încep la 30 Iunie v. în orașul Câmpulung (România) s'au fixat definitiv, după cum ni se scrie, deoarece toți cei ce au cerut înscrierea, au fost primiți.

Excursiune. Ni se scriu următoarele: Învățătorii din județul Dâmboviță (România) vor face o excursiune în teritoriul anexat (Dobrogea nouă). Excursionistii vor pleca din București în ziua de 3 Iulie st. v. dimineața la 7.25 spre Ottenița. Vor vizita Turcuiaia, Siliștea, Bazargic, Balci și se vor înapoia prin Constanța. Ministerul lucrărilor publice le-a acordat 75% reducere pe C. F. R.

Distincție. Din Viena se anunță, că Monarhul nostru a conferit sultanului Mohamed V., cu ocazia aniversării domniei de 5 ani, marea cruce a ordinului Sfântul Ștefan.

Școale în pădure Magistratul capitalei din țara noastră a hotărât să înființeze două școale în pădure, pentru copii cari inclină spre oțică. Secția de edificare a orașului a fost încredințată să aleagă locurile potrivite în acest scop.

La școala civilă de fete a statului în Sibiu au fost înscrise 186 de eleve în anul școlar 1913—14. Din acestea sunt române 45, și anume greco-orientale 32.

Spion italian în Seghedin. Ziaristul italian *Mario Rocco*, a fost osândit de tribunalul din Budapesta la temniță de stat pe trei ani și trei luni. *Mario Rocco*, redactase o gazetă în Fiume; s'a dovedit însă că este un spion plătit din Italia. Ministrul de justiție l-a trimis în temnița de stat a Seghedinului, unde spionul a și început să-și împlinească lunga pedeapsă.

Ciumă. Din Alexandria se vestește ivirea ciumei. Trei greci au căzut victima terribilei boale.

Date despre cei ce își părăsesc țara. Oâciul de imigrare dela Washington a publicat datele despre cei sosiți în 1913 pe teritoriul Statelor Unite. Sunt cu totul un milion și 39 mii de imigranți, între aceștia numai 152 de mii de călători, cari n'au venit să se stabilească în America. Din Ungaria au sosit în Statele Unite 120 de mii, și tot cam atâția din Austria. Au plecat din America 31 de mii de compatrioți de-ai noștri. Majoritatea celor ce-și părăsesc țara, sosește și acum din Italia.

Un nazarinean nenorocit. În comuna *Șeștin*, lângă Nădlac, trăea unul din fruntașii nazarinenilor din părțile acelea, un oarecare *Vasile Drăgan*, numit de obicei „vlădica nazaricușilor”. Om cu bună stare pe vremuri, a început a face propagandă cu bani pentru seota nazarineană, până ce și a cheltuit tot ce adunase. Ruinat materialicește și plin de datorii, în săptămâna trecută a dispărut fără urmă din sat și abea după câteva zile i s'a găsit *cadavrul* aruncat pe mal de apele Murășului. Nenorocitul „vlădică”, ajuns în mizerie, s'a fost siancis.

Cas de moarte. *Valeria Degan*, soția comerciantului român din Fiume, dl F. A. Degan, a decedat Duminecă și a fost înmormântată Marți. O deplângă sotul și doi copilași mici. Odihnească în pace!

Comemorarea morții lui Eminescu. Duminecă împlinindu-se 25 de ani dela moartea marei noastre poet *Mihail Eminescu*, o pioasă comemorare a avut loc în București la mormântul regretatului poet, unde și-au dat întâlnire numeroși admiratori ai săi. Au fost de față vre-o 3000 de persoane. S'a oficiat un serviciu divin, de cătră mai mulți preoți, și s'au rostit mai multe cuvântări.

După 25 de ani. Turnul *Eiffel*, celebra alcătueală din Paris, și-a serbat jubileul de un sfert de veac. Înalt de 300 de metri și având o greutate de 8 milioane de kilograme, a fost construit între anii 1886 și 1889. Deși clădirea turnului a avut mulți adversari, ea s'a dovedit astăzi de foarte folositoare. Acolo se fac experimente meteorologice pentru a studia electricitatea și presiunea atmosferei; turnul Eiffel este un parafușger de primul rang pentru o mare parte a Parisului; afară de acestea în timpul mai nou servește ca stațiune pentru telegrafia fără fir, de unde se poate depeșa la o distanță de peste 7 mii de kilometri, turnul formează astfel o legătură nemijlocită și continuă între Paris și celelalte părți din Franța, până în coloniile cele mai depărtate.

La fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înregistrarea fetelor sărace al Reuniunii meseriașilor sibiieni, au mai dăruit: *Livia Cioclan* și *Dr. Marcian Căluțu* (Pecies), 10 cor.; *Ion Zichii*, paroh (Valea-mare), soția sa *Ana* și copiii lor *Aurel* și *Ioanichie*, 1 cor.; *d.șoara Grabriela Zehan* (Dicio-Sân-mărtin), 2 cor.; *dna Malița Bran*, soție de avocat (Teaca) 5 cor.; *dna Elena Simon* 1 cor.; *dșoara Ecaterina Pitiș*, prof. 20 bani, *dna Maria Moldovan*, soție de protopop (Mediaș) 1 cor.; *Eduard Stuchlich*, măsar (Avrig), căutând ucenici, 50 bani, *Tim. Popovici*, prof. sem. 1 cor. și *Ion Budiș*, directorul „Hăteșeganei” și soția sa *Livia n. Spătanu*, 1 cor.

În amintirea iubitorilor răposați. Neconsolații frați și surori *Constantin Popovici*, paroh în Slimnic și soția sa *Valeria n. Ghișoiu*, *Virgil Popovici*, sublocotenent c. și r. în Alba-Iulia, *Vasile Popovici*, măestru mecanic și soția sa *Anuța n. Rohan*, *Alexandrina Popovici* și *Matilda Popovici* măr. *Nicolae Vidrighin*, cassar de bancă în Ocna Sibiului, dăruiesc întru vecinica odihnă a surorii lor *Valeria Degan n. Popovici*, fosta soție de comerciant în Fiume, suma de 20 cor., din cari cor. 10 la fondul Aurel Vlaicu pentru stăpîndirea tinerilor meseriași cu scop de înmulțirea cunoștințelor în străinătate și cor. 10 la fondul Episcopului *Nicolae Popea* pentru masa învățăcelilor meseriași. Pentru prinos, dorind mângăiere celor îndurerăți, aduce sinceră mulțumire, în numele Reuniunii meseriașilor sibiieni, *Vic. Tordășianu*, prezident.

Nr. 102/1914 F. G.

Concurs.

Pentru conferirea de burse (stipendii) din »*Fundațiunea Gozdsu*« pe anul școlar 1914/15 la școalele medii,* facultăți, universități și școalele de cadeți la armata comună și honvezi, — se publică următorul concurs:

1. Concurentul să documenteze cu documente originale sau autentificate de notarul public:

a) că este fiu de cetățean ungar și aparține bisericii ortodoxe gr.orientale române, — spre care scop se cere extrasul din matricula botezaților, provăzută cu clauzula parohului com-

*) Pentru orientare se notează, că la conferirea bursei în sensul actului fundațional fiind preferenți concurenții dela studiile superioare, — pentru cei dela școalele medii numai 3—4 burse se votează anual.

petent, că și de prezent aparține bisericii greco-orientale române;

b) că studiază cu succes bun la vre-un institut public din patrie, — spre care scop studenții dela școalele medii să prezinte atestatul despre anul școlar 1913/14, iar cei dela facultăți și universități indicele despre toate semestrele ascultate până acum;

c) că are avera proprie, și a părinților, nu e de ajuns să acopere toate trebuințele pentru creșterea concurentului, — spre care scop să producă atestat dela diregătoria politică competentă. Atestatul să cuprindă date pozitive despre această avere și să fie scris și de preotul locului, iar dacă n'ar fi acolo preot, ori este înrudit cu concurentul, trebuie să fie scris din partea protopresbiterului concurent.

2. Dacă concurentul a întrerupt studiile, să producă atestat oficios despre ocupațiunea și despre purtarea sa morală pe acest timp.

3. Concurentul să arete în petițiune specialitatea la care și locul unde voește a continua studiile precum și aceea, dacă folosește și altă bursă.

4. Bursele pentru străinătate se acordă numai condiționat dela obținerea concesiunii ministeriale.

5. Petițiunea instruată cu documentele sus amintite este a se adresa *Reprezentanței Fundațiunii lui Gozdsu (Nagyszeben, Fleischer g. 45)* până la 23 Iulie (5 August) a. c.

6. Toți bursierii actuali sunt provocați, ca până la 2/15 Iulie a. c. să arete rezultatul studiilor din anul școlar 1913/14, căci altcum se va sista bursa, respective ajutorul avut.

7. Petițiunile defectuos instruate sau sosite după termin nu vor fi considerate.

8. Concurentul să indice în petițiune locul și posta ultimă, unde este a i se trimite rezoluțiunea reprezentanței.

Sibiu, 5/18 Iunie 1914.

Presidiul Reprezentanței.

Cărți și reviste.

Revista Teologică, nr. 5—6 din 1914, cuprinde: A biruit dreptatea! În chestia „Mici Bibii”, de *Dr. N. Bălan*. Chestiuni vitale. Cuvânt de deschidere, rostit la conferența a doua preotească din Săliște în 18 Noemvrie 1913, de *Dr. I. Lupaș*. Diluviul în tradiție și sfânta Scriptură, de *Z. Manu*. Materialism și idealism, de *I. Moșoiu*. Legea morții, de *G. Comșa*. Predică la instalarea în parohie, de *I. G. Nicolae*. Mișcarea literară. Cronică bisericească-culturală. Tipicul cultului religios. — Abonamentul 10 cor. pe an. Adresa: *Dr. Nic. Bălan*, profesor seminarial. Sibiu, strada Reissenfel Nr. 11.

Anuarul școlii civile de fete a Asociațiunii pentru literatura română cu cultura poporului român, pe 1913/14, publicat de *Dr. V. Bologa*, director. Cuprinsul: Educația caracterului, de *Sabin Oprean*. Știri școlare. — Personalul școlii se compune din 1 director, 7 profesori și profesoare, 2 catiheti și 7 instructoare. Personalul internatului are 1 directoare, 1 medic de casă, 3 guvernante și 2 bone. În patru clase civile au fost la finea anului 106 eleve, din care 12 în cursul complementar. Inscrerile pentru anul școlar 1914/15 se fac din 1—6 Septemvrie stil nou. Dactrul e 5 coroane pe lună. Taxa internatului e 550 cor. pe an.

Biserica Ortodoxă Română, nr. 2 din 1914, cuprinde: Seroarea Patriarhului eumenic al Ierusalimului cătră Mitropolitul Primat Conon al României. Interpretarea cărții, de *B. Mangaru*. Evoluază dogmele? de *I. M. Hălcescu*. Idei privitoare la catehizarea modernă. Biserica românească în Ierusalim, de *Dr. D. Demetrescu Oficial*. O scoateală. Cuvântare, de *Episcopul Nifon*. Raport general cătră sfântul sinod, de *Arh. Vartolomeu*. Raportul cătră sfânta mitropolie a Ungro-Vihiei. — Abonamentul 12 lei pe an. Adresa: București, strada Principatelor unite Nr. 60.

Nr. 126/1914.

(493) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de cl. I Livezeni, din protopresbiteratul Hațegului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunii dela stat.

Concurenții vor înainta petițiile lor, înscrise conform normelor în vigoare, acestui oficiu protopresbiteral în termenul deschis și cu prealabilă încredințare a subsemnatului, se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică, spre a cânta, respective a celebra și cavânta.

Hațeg, la 10/23 Aprilie 1914.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al tractului Hațeg, în conțelegere cu comitetul parohial din Livezeni.

Dr. Cornel Popescu
protopresbiter.

Nr. 371/1914.

(495) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea parohiei de clasa II Feneș, declarată vacantă prin ordinul Ven. Consistor Nr. 1563 Bis. se deschide concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru congru.

Cererile de concurs să se înainteze subsemnatului oficiu protopresbiteral în termenul deschis, iar reflectanții să se prezinte în parohie pentru a cânta, cuvânta, eventual celebra, cu știrea și învoirea subsemnatului.

Oficiul protopresbiteral al tractului Abrud în conțelegere cu comitetul parohial Abrud, 9 Iunie 1914.

Petru Popoviciu
protopresbiter.

Nr. 312/1914.

(496) 3-3

Concurs repețit.

Conform ordinului Preaveneratului Consistor Nr. 5890 Bis. 1914, se publică a treia oară concurs, cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român” pentru ocuparea postului de paroh, în parohia de clasa a I-a Bărești cu filiile Dumesti și Lunșoara.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt cele fasonate în coala B. cu ocaziunea întregirii dela stat.

Reflectanții au în termenul deschis a-și înainta concursele oficiu protopresbiteral din Iliia, având — cu prealabilă încredințare a oficiului protopresbiteral — a se prezenta în vre-o Duminecă ori sârbătoare, în comună spre a face cunoștință cu poporul.

Iar întrucât nici pentru astădată nu vor fi reflectanți cu calificățiunea prescrisă, se vor candida concurenți cu orice fel de calificățiune preotească.

Iliia, la 10/23 Iunie 1914.

Oficiul protopresbiteral:

Z. Mureșan
protopresbiter.

Szebenvármegye alispánjától.

6066/1914 alisp. sz.

(497) 3-3

Pályázati hirdetés.

Szebenvármegye székesbesei járásban nyugdíjazás folytán üresedésbe jött másodosztályú törvényhatósági utmesterei állás betöltésére ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állással járó illetmények a törvényhatósági utmesterek szolgálati viszonyairól, minősítéséről és hivatalos teendőiről szóló vármegyei szabályrendelet 2 §-ában előírt képességi vizsgát letették, illetve azt letenni kötelesek.

Pályázók kötelesek kimutatni, hogy a törvényhatósági utmesterek szolgálati viszonyairól, minősítéséről és hivatalos teendőiről szóló vármegyei szabályrendelet 2 §-ában előírt képességi vizsgát letették, illetve azt letenni kötelesek.

Felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a szabályszerűen felszerelt és a vármegyei Főispán Urhoz címzett kérvényeiket, valamint nyelvismereteiket igazoló okmányaikat a V. Ü. Sz. 4 §-a értelmében 1914 évi július hó 28-áig hozám nyújtsák be, mert későbbben beérkező pályázatok tekintetbe nem vétetnek.

Nagyszében, 1914 évi június hó 23-án.

alispán h.

Stroia,
várm. főjegyző.

Nr. 343/1914.

(491) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la școala confesională greco-orientală română din comuna Râpa de sus (Felső-répa) se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Dela biserică 1000 coroane din repartiție, restul la minimul cerut de lege și gradațiile dela stat.

Cvartir și grădină în natură.

Dela cel ales se cere să instrueze corul elevilor, precum și a adulților și să cânte cu ei în Dumineci și sârbători răspunsurile dela sfânta liturgie.

Reflectanții la acest post să aștearnă, în termenul deschis, rugățile de concurs, înscrise conform normelor în vigoare, la subsemnatului oficiu protopopesc.

Pentru a face cunoștință cu poporul și a-și arăta dexteritatea în cântări, concurenții sunt datori a se prezenta la biserică într-o Duminecă ori sârbătoare.

Reghin, 3/16 Iunie 1914.

Oficiul protopresbiteral al Reghinului în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Duma
protopop.

Nr. 598/1914.

(498) 3-3

Concurs.

Pentru întregirea posturilor vacante de învățători în comunele însemnate mai jos din protopresbiteratul Agnitei se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”, pe lângă următoarele emolumente:

1. Coves, a) Salar 600 cor. din repartiție dela popor, solvabil în rate lunare, 800 cor. întregire dela stat; b) Cvartir natural în edificiul școlii. La alt cvartir sau relut de cvartir comuna nu se deobligă; c) Grădină prescrisă de lege în natură.

Invățătorul ales e deobligat a instrua și elevii școlii de repetiție, a cerceta în Dumineci și sârbători biserică cu elevii, și a cânta la liturgie. Ceice vor putea forma un cor cu tinerimea adultă vor fi preferați.

2. Ruja, a) Salar 600 cor. repartiție dela popor plătit în rate lunare anticipative, 540 cor. ajutor dela stat; b) 5 stânjini lemne de foc din pădurea comună, pe care învățătorul are să și-le facă și aducă pe spesele sale; c) Cvartir în școală constând din 2 odăi, o bucătărie, o cămară, o pivniță și pod și grădină de legumi.

Pentru acestea învățătorul e dator să instrueze conștientos copiii în școală, și să cânte cu ei în Dumineci și sârbători în biserică sf. liturgie. Asemenea după posibilitate și la Utenie să ajute cantorului. În sările de iarnă să țină cel puțin de 2 ori săptămână al școlii cu adulții.

3. Tichindeș, a) Salar: subvențiune dela Preaveneratul Consistor arhidiecezan 300 cor., dela comuna politică 323 cor., 5% din arunc 97 cor. sumele acestea se plătesc în rate lunare anticipative. Folosirea a două lunci în preț de 160 cor. în total 880 cor. Restul se va cere dela stat pe baza documentelor celui ales; b) Cvartir în natură în edificiul școlii constatator din 1 odăe, culină și antișambra. La alt cvartir sau relut comuna nu se deobligă; c) 1/4 jug. grădină.

Dela învățătorul ce se va alege se cere să conducă elevii și să cânte cu ei în Dumineci și sârbători în biserică, să nu fi fost tras în cercetare disciplinară, ci să fi avut până acum o purtare morală bună și necepționabilă atât din partea forurilor bisericesti, cât și administrative.

Cererile de concurs întregite conform legii și regulamentelor în vigoare cu documentele necesare, să se aștearnă subscrisului oficiu protopopesc în termenul susindicat și concurenții să se prezenteze până la alegere în vre-o Duminecă sau sârbătoare în comună pentru care au petiționat la biserică, spre a face cunoștință cu poporul și a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic.

Agnita, 10 Iunie 1914.

Oficiul protopopesc al Agnitei, în conțelegere cu comitetele parohiale concernate.

Ioachim Muntean
protopop.

La Librăria arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

Șasezecișicinci de predici populare

de

Arhim. SCRIBAN.

Edițiunea a III-a. Din nou cercetată, îmbunătățită și întregită. Cu un apendice de trei predici traduse.

Prețul 4 cor. + 30 fil. porto.

„ALBINA”, inst. de cred. și econ., în Sibiu.

A XXVII-a tragere la sorți publică

a scrisur. fonciare de 5% în florini ale Inst. de credit și de econ. „Albina” a urmat în 26 Iunie 1914 în prezența domnului notar public regesc Gavril Zăgoni, a doi membri din consiliul de administrațiune și a comitetului de supraveghiere al institutului. S'au tras în valoare totală de florini 15,000 următorii numeri:

à fl. 500 Nr.: 93, 118, 347, 348, 376, 421, 627, 726, 753, 955.

à fl. 1000 Nr.: 100, 145, 267, 270, 292,

327, 476, 547, 695, 781.

A VI-a tragere la sorți publică

a scrisurilor fonciare de 4 1/2%. S'au tras în valoare totală de coroane 20,000 următorii numeri:

à K 500 Nr.: 76, 119, 120, 122.

à K 1000 Nr.: 30, 112.

à K 2000 Nr.: 116, 194, 273, 531, 611, 618, 945, 1016.

Cu începere dela 1 Ianuarie 1915 aceste scrisuri fonciare se răscumpără la cassa institutului în Sibiu, la Filialele sale în Brașov, Elisabetopol, Lugos, Mediaș și Murăș Oșorhei, la K. k. priv. Bank & Wechselstub. Actien-Gesellschaft „Mercur”, și la Wiener Filiale der Zivnostenská banka pro Oechy a Moravu în Viena; la Ungarische Escompte- und Wechsel-Bank și la Pester Ungarische Commercial-Bank în Budapesta, precum și la Filiale der k. k. priv. oesterr. Credit Anstalt für Handel und Gewerbe in Triest, în în treaga valoare nominală împreună cu interesele curente; însă se pot răscumpără și mai înainte oricând prin escomptare, sau se pot schimba cu alte scrisuri fonciare după cursul zilei.

Cu 1 Ianuarie 1915 înceată interesele lor mai departe, și cupoanele de interese scadente mai târziu, dacă la prezentarea scrisurilor fonciare lipsesc, se subtrag din suma acestora.

Din scrisurile fonciare ieșite la sorți la tragerile de mai înainte nu s'au prezentat încă pentru răscumpărare următoarele:

de 5%: à fl. 500 Nr.: 126, 131, 136,
159, 218, 478, 490, 492, 673, 675, 679,
778, 1115.

à fl. 1000 Nr.: 19, 38, 79, 175, 324, 349,
711, 734, 809.de 4 1/2%: à K. 500 Nr. 21, 28, 118, 133,
137.à K 1000 Nr.: 3, 6, 25, 29, 191, 297, 310,
322.à K 2000 Nr.: 92, 268, 292, 358, 362,
371, 577, 605, 612, 630, 692, 693, 716,
865, 878, 885, 930, 940, 1098.

Sibiu, în 26 Iunie 1913.

(499) 1-1

Direcțiunea.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Constituția

bisericeii gr.-or. române din Ungaria și Transilvania

sau

Statutul organic

comentat și cu concluzele și normele referitoare întregit

de

Ioan A. de Preda,

advocat și fiscal al Consistorului arhidiecezan gr.-or rom. din Sibiu.

Prețul 2 cor. + porto 20 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Masa ieftină

Gătirea mâncărilor de dulce și de post

Rețete de bucate simple și bune

de

Zotti Hodoș.

Prețul cor. 1-20 + 10 fil. porto.

Contabilitate dublă

și calligrafie în 6 săptămâni se poate învăța perfect. Succes garantat. Scrisori de mulțumită și recunoștință stau la dispozițiunea ori și cui Sibiu, strada Fingerling Nr. 1.

(472) 10-15

La Librăria arhid., Sibiu, se află de vânzare:

Em. Suciu:

Țiganul la vânat,

comedie originală în două acte, în versuri.

Arde 'n țigănie!...

anecdotă.

Prețul 40 fil. + porto 5 fil.

Țiganul la târg de vite,

dialog scris în versuri.

Toastul lui Pamfilie.

monolog.

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană în Sibiu:

Relațiile bisericesti ale Românilor din Ardeal cu Rusia în veacul al XVIII.

de

Dr. Silviu Dragomir.

Prețul 2 coroane + 10 fileri porto.

Orfanii Neamului

Roman naționalist

de

N. Rădulescu-Niger.

Prețul: 4 cor. + 20 fil. porto.

„BIBLIOTECA ȘAGUNA”
REDACTATĂ DE DR. I. LUPAȘ, SĂLIȘTE

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, în Sibiu

Nr. 1.

Însemnătatea bisericii

Nr. 2.

Despre pocăință

Nr. 3.

La ziua sf. Andreiu

Prețul à 10 fil. + porto 5 fil.

Nr. 4-5.

Temeliile traiului nostru

Nr. 6-7.

Sfânta Scriptură

în limba românească

Prețul à 20 fil. + porto 5 fil.

Nr. 8-9-10.

Spice

din istoria noastră bisericască

Prețul 30 fil. + porto 5 fil.

Nr. 11-12.

Calea bisericii

prelucrată și întregită

după episcopul Nicodim din Huși.

Nr. 13-15.

Vieța

unei mame credincioase

de

Dr. I. Lupaș.

Prețul à 20 fil. + porto 5 fil.